

<https://doi.org/10.62405/osiconf.2026.16>

Кропочева Н. М.,

Державна науково-педагогічна бібліотека України

ім. В. О. Сухомлинського, Київ, Україна,

ORCID: 0000-0002-7025-8272, e-mail: veritas59@i.ua

ІНФОРМАЦІЙНО-БІБЛІОГРАФІЧНІ РЕСУРСИ ГАЛУЗЕВОЇ НАУКОВОЇ БІБЛІОТЕКИ ЯК ФУНКЦІОНАЛЬНИЙ СКЛАДНИК ІНФРАСТРУКТУРИ ВІДКРИТОЇ НАУКИ

АНОТАЦІЯ. Процес цифровізації наукової комунікації змінює не лише способи зберігання й поширення інформації, а й характер функціонування бібліографічних даних, що її описують. Відтак, освітянські бібліотеки поступово виходять за межі традиційної функції посередника між користувачем і документом, залучаючись до створення, структурування, опису та ідентифікації документів, бібліографічних записів і пов'язаних із ними даних. **Метою** доповіді є визначення місця та функціональних можливостей інформаційно-бібліографічних ресурсів у сучасній дослідницькій інфраструктурі з урахуванням інституційної структури освітянських бібліотек, технологічного стану та цифрових характеристик зазначених ресурсів. **Методи дослідження.** Системний, структурно-функціональний підходи, застосовані для опису структури, функцій і цифрових характеристик ресурсів освітянських бібліотек. **Результати дослідження.** Виявлено нерівномірність цифрової інтеграції інформаційно-бібліографічних ресурсів мережі освітянських бібліотек, зумовлену відмінностями у рівні технічного оснащення, використовуваних програмних рішеннях й форматах опису бібліографічних ресурсів. **Висновки.** Цифрова трансформація має передбачати перехід від накопичення й представлення ресурсів до створення такого інформаційного середовища, в якому бібліографічні дані можуть бути виявлені, однозначно ідентифіковані, поєднані з іншими даними та повторно використані.

КЛЮЧОВІ СЛОВА: інформаційно-бібліографічні ресурси; інфраструктура відкритої науки; бібліографічні дані; освітянські бібліотеки

ВСТУП. Цифрова трансформація наукової комунікації змінює не лише способи створення, поширення та використання наукових результатів, а й принципи організації інформації, що забезпечує їх виявлення, ідентифікацію та взаємозв'язок. Одним із проявів цих змін є трансформація статусу бібліографічної інформації. У традиційній моделі вона переважно функціонувала в межах відносно завершених інформаційних продуктів — бібліографічних покажчиків, каталогів, бібліографічних баз даних, довідково-пошукових систем. Її основними функціями були бібліографічний опис документів, систематизація, предметизація, пошук, навігація та встановлення зв'язків між документами. Еволюція цих функцій простежується у розвитку бібліотечних інформаційних систем: від карткових каталогів до цифрових систем і персоналізованих користувацьких сервісів (Заїка В., 2025).

У цифровому середовищі бібліографічна інформація набуває іншого способу функціонування: вона перестає бути лише складником завершеного бібліографічного продукту і дедалі більше виступає як структурована сукупність даних, що може включатися до різних інформаційних систем, доповнюватися, поєднуватися з іншими даними та використовуватися в нових інформаційних контекстах. Саме перехід від бібліографічного ресурсу як відносно закінченого інформаційного продукту до бібліографічної інформації як системи даних і зв'язків становить концептуальну основу розгляду інформаційно-бібліографічних ресурсів галузевої наукової бібліотеки в контексті відкритої науки.

Ця зміна відбувається в ширшому контексті переосмислення ролі бібліотек у системі відкритої науки. Показовим у цьому відношенні є текст Будапештської ініціативи відкритого доступу (BOAI), у якому бібліотека згадується безпосередньо лише один раз — у контексті координації споріднених іні-

ціатив, що стосуються доступу до досліджень, зокрема реформування авторського права, відкритих даних, освітніх ресурсів та інших складників відкритої наукової комунікації (ВОАІ, 2002). Водночас така згадка важлива не стільки сама по собі, скільки як свідчення поступового розширення проблематики відкритого доступу від забезпечення доступності публікацій до формування ширшої екосистеми відкритих наукових ресурсів (Н. Кропачева, 2024).

МЕТОДИ ДОСЛІДЖЕННЯ. Дослідження здійснено з урахуванням системного, функціонального та структурно-функціонального підходів, що забезпечили розгляд інформаційно-бібліографічних ресурсів на різних рівнях їх функціонування. Системний підхід застосовано для аналізу мережі освітянських бібліотек як взаємопов'язаної сукупності з урахуванням інституційних, технологічних та організаційних відмінностей. Функціональний підхід дав змогу зосередити увагу на призначенні ресурсів у цифровому середовищі — їхніх можливостях щодо опису, пошуку, ідентифікації, навігації та використання інформації.

ОГЛЯД ПУБЛІКАЦІЙ ЗА ТЕМОЮ ДОСЛІДЖЕННЯ. Гіпотеза дослідження ґрунтується на припущенні, що поняття «інформаційно-бібліографічні ресурси» сформувалося не як результат лінійного розвитку однієї наукової концепції, а внаслідок зближення кількох взаємопов'язаних напрямів української бібліотечно-інформаційної науки: бібліографознавчого, у межах якого сформовано теоретичні засади бібліографічної інформації, діяльності та ресурсів (Г. Швецова-Водка (Г. Швецова-Водка, 2000), Т. Добко (Т. Добко, Моїсеєнко, 2009), М. Слободяник (М. Слободяник, 2005) та ін.; інформаційно-бібліотечного, пов'язаного з розвитком інформаційного забезпечення та інформаційно-бібліографічної діяльності (застосування фахівцями національних бібліотек поняття «комплексний інформаційно-бібліографічний сервіс», що демонструє вже сформоване функціональне поєднання інформаційної та бібліографічної складових у цифровому середовищі); цифрово-ресурсного, що актуалізував питання функціональної інтеграції бібліографічної інформації з іншими типами інформаційних ресурсів (каталоги, бази даних, електронні тексти, реферативні ресурси, інформаційні портали) та їх інтеграції в інформаційне середовище; сучасного інтегративного напрямку, у межах якого відбувається поєднання інформаційної, бібліографічної та документальної складових. Однак поєднання інформаційної та бібліографічної складових у понятті «інформаційно-бібліографічні ресурси» сформувалося пізніше, переважно в контексті розвитку інформаційного забезпечення та цифровізації бібліотечної діяльності, і ще не отримало достатнього системного теоретичного обґрунтування, тобто термін уже використовується бібліотечними фахівцями для позначення певних ресурсів і видів діяльності, але без достатньо чіткої концептуалізації.

Це, до речі, показує, що поняття «інформаційно-бібліографічні ресурси» функціонує в професійній практиці, не маючи достатньо чіткої концептуалізації. Так, дослідниця Ю. Кормилець (Ю. Кормилець, 2010) використовує у своєму дослідженні це поняття, актуалізуючи їхню видову, тематичну направленість, як-от: електронні каталоги (ЕК) — основа інформаційного пошуку, яка що відображають наявний фонд закладів вищої освіти; тематичні та біобібліографічні покажчики; репозитарії (електронні архіви); бібліографічні бази даних власної генерації (наприклад, краснзнавчі, персональні або вузькотематичні).

Використання терміну «дослідницька інфраструктура відкритої науки» орієнтовано на наявність в науковому дискурсі множинності понять, близьких за значенням, але не тотожних: цифрова інфраструктура (digital infrastructure), кіберінфраструктура (cyberinfrastructure), інфраструктура даних (data infrastructure), інформаційна інфраструктура (information infrastructure) та ін. В. Биков, О. Пінчук та Л. Лупаренко визначають термін «дослідницька інфраструктура» «...як різновид цифрових інфраструктур, основним завданням яких є отримання, зберігання, управління та інтеграція дослідницьких даних, їх глибинний аналіз, візуалізація, створення моделей на їх основі, <...>, які надаються шляхом використання Інтернету і, як наслідок, можуть здійснюватися, не обмежуючись межами однієї інституції» (V. Vykov & al, 2021).

РЕЗУЛЬТАТИ ТА ОБГОВОРЕННЯ. Нормативно-правові засади формування та використання інформаційних ресурсів закладено в законах України «Про основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2025 роки» (Про Основні засади розвитку інформаційного суспільства в Україні на 2007–2015 роки, 2007), «Про науково-технічну інформацію» (Про науково-технічну інформацію, 1993) та «Про інформацію» (Про інформацію, 1992), у яких визначено окремі аспекти функціонування інформаційних ресурсів і ресурсів науково-технічної інформації. У сучасних дослідженнях інформаційні ресурси розглядаються як сукупність документів, масивів документованої інформації, результатів інтелектуальної та інформаційної діяльності, баз і банків даних, що містять зафіксовані відомості та знання і можуть використовуватися в суспільній діяльності (Титова та ін., 2024).

Формування сучасних уявлень про інформаційно-бібліографічні ресурси в українській бібліотечно-інформаційній науці відбувалося поступово — від теоретичного осмислення документа та інформаційного ресурсу до дослідження бібліографічних ресурсів, цифрового інформаційного середовища й інфраструктури відкритої науки. Водночас поняття «інформаційно-бібліографічні ресурси» переважно розкривається через суміжні категорії та не набуло достатнього самостійного теоретичного осмислення.

В українській бібліотечно-інформаційній науці сформовано значний теоретичний доробок щодо обґрунтування місця і значення бібліографічної інформації, бібліографічної діяльності та бібліографічних ресурсів в змісті інформаційних і цифрових ресурсів бібліотек.

Класичні методологічні засади бібліографознавства репрезентовано також у працях Н. Кушнарєнко, у яких бібліографічна інформація та бібліографічні ресурси розглядаються насамперед у контексті бібліографічної діяльності та результатів бібліографічного опрацювання документів, фіксуючи увагу на традиційній формі бібліографічної продукції (Кушнарєнко, 2004).

Подальший розвиток проблематики пов'язаний із дослідженнями Т. Добко, присвяченими науковій і національній бібліографії, в яких простежується тенденція розширення функцій бібліографічних ресурсів в умовах цифровізації та їх інтеграції в сучасне інформаційне середовище (Добко та Моїсеєнко, 2009); Л. Дубровіної (Дубровіна, 2013), в працях якої виокремлено становлення наукової інформаційної інфраструктури в Україні, активним учасником якої є бібліотека, а інформаційні ресурси становлять основу технологічної та комунікаційної основи.

Відтак, побіжний погляд на зміст поняття «інформаційно-бібліографічні ресурси» як самостійний елемент дослідницької інфраструктури відкритої науки простежено в контексті послідовної еволюції наукових підходів від інформаційного ресурсу — до бібліографічного ресурсу.

Враховуючи вищезазначене, можемо сформулювати мету дослідження: визначення місця та функціональних можливостей інформаційно-бібліографічних ресурсів у сучасній дослідницькій інфраструктурі з урахуванням інституційної структури освітянських бібліотек, технологічного стану та цифрових характеристик зазначених ресурсів. Суттєвим чинником в структурі інформаційно-бібліографічного ресурсу є два компоненти: бібліографічний опис і структуровані метадані, які, власне, і змінюють функціональне значення бібліографічного ресурсу: його цінність визначається не лише повнотою або якістю представленого документного масиву, а й можливістю подальшого використання його інформаційної структури.

Цей процес можна представити як послідовність взаємопов'язаних змін: від бібліографічного опису до структурування метаданих; від традиційних пошукових атрибутивних ознак до ідентифікації суб'єктів та об'єктів.

Тобто, ми розглядаємо цифровізацію бібліографічної діяльності в контексті зміни способу створення, організації, представлення та повторного використання бібліографічної інформації.

Особливого значення в цьому процесі набувають стандарти опису та обміну метаданими, а також системи постійної ідентифікації: цифрові ідентифікатори DOI, ORCID, які доцільно розглядати не як ізольовані технологічні атрибути, а як інструменти однозначного встановлення та підтримання зв'язків між дослідниками, результатами досліджень, установами, публікаціями та іншими інформаційними об'єктами, технологічно розширюючи традиційну бібліографічну функцію ідентифікації та встановлення зв'язків, оскільки традиційна бібліографічна практика фактично вже містить механізми опису та встановлення зв'язків, змінює їх технологічну реалізацію, масштаб і можливості подальшого використання.

У навчальному посібнику «Відкриті наукові практики» відкриту науку репрезентовано як комплекс взаємопов'язаних практик, у межах яких функціонують різні типи наукових результатів і процесів. Це дає підстави розглядати бібліографічну інформацію не як периферійний елемент цифрової наукової комунікації, а як один із інформаційних механізмів опису, ідентифікації, виявлення та зв'язування об'єктів дослідницької діяльності (Артюхов та ін., 2025).

Сам факт існування електронного каталогу, бібліографічної бази даних, цифрової колекції або електронного покажчика ще не означає автоматичної належності відповідного ресурсу до інфраструктури відкритої науки. У цьому випадку визначальними стають не тільки форма та призначення ресурсу, а рівень структурованості інформації, можливості її ідентифікації, встановлення цифрових зв'язків, обміну, інтеграції та повторного використання. Зв'язок бібліографічної діяльності з відкритою наукою має двоконтурний характер: по-перше, бібліографічна інформація створює передумови для того, щоб наукові результати могли бути виявлені, пов'язані між собою та включені до ширших інформаційних систем; по-друге, її інфраструктурний потенціал реалізується завдяки відповідному рівню його цифрової організації (Колесникова, 2009).

У цьому аспекті інформаційно-бібліографічний ресурс постає вже не лише як кінцевий продукт бібліографічної діяльності, призначений для безпосереднього користування, а як потенційне джерело структурованої інформації, здатної взаємодіяти з іншими елементами цифрового середовища наукової комунікації.

Зміна функціональної ролі бібліографічної інформації особливо важлива для мережі освітянських бібліотек, діяльність яких пов'язана з акумулюванням, систематизацією, бібліографічним розкриттям та аналітичним представленням певної предметної галузі знань: створення електронних бібліографічних продуктів, формування інформаційного середовища, в якому різноманітні джерела можуть бути систематизовані, пов'язані та представлені користувачеві через різні навігаційні й аналітичні механізми. У мережі освітянських бібліотек ця специфіка набуває особливого значення. Мережа не є однорідною: її окремі сегменти мають різний зв'язок із процесами створення, представлення та поширення наукових результатів, а тому мають і різні можливості цифрової трансформації (Заїка, 2025).

Розгляд інформаційно-бібліографічних ресурсів у контексті цифрової наукової комунікації потребує врахування інституційної структури мережі освітянських бібліотек, позаяк її складові мають різний характер діяльності, різний ступінь залучення до процесів продукування наукового знання та різні технологічні можливості представлення результатів досліджень, насамперед це галузеві наукові бібліотеки, бібліотеки закладів вищої освіти та післядипломної педагогічної освіти, бібліотеки закладів загальної середньої освіти.

Для бібліотек академічних установ закладів вищої освіти більш значущими є інституційна видимість наукового доробку викладачів, студентів та наукових працівників, представлення результатів дослідницької діяльності та встановлення зв'язків між дослідником, публікацією, установою та іншими об'єктами наукової комунікації.

З огляду на зазначене, інформаційно-бібліографічні ресурси галузевої наукової бібліотеки можна розглядати як багаторівневу сукупність інформаційних продуктів і даних, що забезпечують вияв-

лення, організацію, систематизацію та представлення галузевого знання. У традиційному форматі їх результатом виступає завершений бібліографічний продукт; у цифровому середовищі дедалі більшого значення набувають не тільки кінцеві продукти, а й дані та зв'язки, на яких вони ґрунтуються. Натомість цифровий трансформований ресурс передбачає структурованість даних, використання ідентифікаторів, можливість машинної обробки, встановлення зв'язків з іншими інформаційними об'єктами та інтеграції в ширше інформаційне середовище.

Це не означає відмови від традиційних бібліографічних продуктів. Навпаки, бібліографічні видання, каталоги, бібліографічні бази даних та інші ресурси залишаються важливими формами організації знань. Змінюється їхнє функціональне оточення: створений бібліографічний продукт може бути одночасно джерелом структурованих даних, основою для встановлення зв'язків та елементом інтегрованого цифрового ресурсу.

Функції бібліографічної діяльності — опис, систематизація, ідентифікація та встановлення зв'язків, — забезпечують упорядкування, пошук і взаємопов'язування цифрової наукової інформації, що створює передумови для її включення у забезпечення функціонування інфраструктури відкритої науки.

Для галузевої наукової бібліотеки перспективною видається модель, у якій її інформаційно-бібліографічна діяльність розвивається у трьох взаємопов'язаних вимірах.

ВИСНОВКИ. Отже, виходячи з проведеного аналізу, інформаційно-бібліографічний ресурс можна розглядати в контексті дослідницької інфраструктури відкритої науки за такими характеристиками: структурованістю метаданих, придатних не лише для візуального представлення, а й для цифрового оброблення; використанням постійних ідентифікаторів для розрізнення дослідників, документів, публікацій, установ; встановленням і пов'язуванням даних про автора, публікацію, установу, джерело оприлюднення. Інформаційно-бібліографічні ресурси галузевих наукових бібліотек та академічних бібліотек закладів вищої освіти відрізняються за змістом, структурою, технологіями формування та рівнем цифрової інтеграції.

ПЕРЕЛІК ВИКОРИСТАНИХ ДЖЕРЕЛ

- Artiukhov, A., Artiukhova, N., Berezko, O., Volk, I., Guseva, S., Degtyarova, I., Kalashnyk, O., Kolesnykova, T., Kryshtanovych, M., Kurbatov, S., Marynych, O., Oliinyk, T., Sribna, Y., Chkan, I., & Shchegel, I. (2024). *Vidkryti naukovi praktyky: navch. posibnyk*. TOV «Vyd. dim «Buk-Druk». [in Ukrainian].
- Bodnarchuk Yu. (2026). *Pryntsyp vidkrytoi nauky*. Visnyk Knyzhkovoi Palaty, 6, 35–41. [https://doi.org/10.36273/2076-9555.2026.6\(359\).35-42](https://doi.org/10.36273/2076-9555.2026.6(359).35-42) [in Ukrainian].
- Budapeshtska initsiatyva vidkrytoho suspilstva. (2002). *Deklaratsiia*. (A. Vasylenko, Trans.) НО «Instytut vidkrytoho suspilstva». [in Ukrainian].
- Bykov V. Y., Pinchuk O. P., & Luparenko L. A. (2021). Representation of scientific content of encyclopedic topics in scientometric and abstract databases. *Information technologies and learning tools*, 85(5), 360–383. <https://doi.org/10.33407/itlt.v85i5.4750>
- Dialnist osvitsianskykh bibliotek Ukrainy u 2025 rotsi: dovidnyk. (2025). Kyiv. [in Ukrainian].
- Dobko T., Moiseienko N. (2009). *Bibliohrafichni resursy yak dzherela rozkryttia protsesiv demokratychnykh peretvoren v ukrainskomu suspilstvi*. Naukovi pratsi Natsionalnoi biblioteky Ukrainy im. V. I. Vernadskoho, 23, 30–43. <https://jnas.nbuv.gov.ua/uk/article/UJRN-0000006418> [in Ukrainian].
- Dubrovina L. A. (2013). *Priorytetnist rozvytku dovidkovo-bibliohrafichnoi sfery*. Bibliotechnyi visnyk, 4, 54–55. [Ukrainian].
- Kalinina-Symonchuk, Yu. (2022). *Vidkrytyi dostup do doslidzhen i zberezhennia avtorskoho prava: BOAI20*. Naukovi pratsi Natsionalnoi biblioteky Ukrainy imeni V. I. Vernadskoho, 65, 227–235. <https://doi.org/10.15407/np.65.227> [in Ukrainian].

- Kolesnykova T. O. (2009). Informatyzatsiia yak umova systemnykh zmin v bibliotekakh VNZ. Visnyk Kharkivskoi derzhavnoi Akademii kultury, 26, 165–173. [in Ukrainian].
- Kormylets Yu. V. (2010). Vlasni informatsiino-bibliohrafichni resursy bibliotek vyshchykh navchalnykh zakladiv yak vazhlyvyi komponent osvithnoho prostoru. Visn. Luhan. nats. un-tu im. T. Shevchenka, 17, 1, 237–242. [in Ukrainian].
- Kropocheva, N. (2024). Osvitianski biblioteki v dobu vidkrytoi nauky: vidkrytyi dostup v istoriografichnomu vymiri [Educational libraries in the era of open science: Open access in the historiographical dimension]. In Informatsiine zabezpechennia sfery osvity ta nauky Ukrainy v umovakh voiennoho stanu: materialy zvit. nauk.-prakt. konf. DNPB Ukrainy im. V. O. Sukhomlynskoho (pp. 109–110). DNPB Ukrainy im. V. O. Sukhomlynskoho. [in Ukrainian].
- Kushnarenko N. M. (2004). Metodolohichni zasady knyhozhnavchykh, bibliotekoznavchykh i bibliohrafozhnavchykh doslidzhen. Visnyk KhDAK, 15, 84–94. [in Ukrainian].
- Nazarovets, S., & Borysova, T. (2019). Vidkrytyi dostup do naukovykh tsytuvan. Praktychnyi posibnyk: prepynt. State Scientific and Technical Library of Ukraine. <https://doi.org/10.5281/zenodo.2553995> [in Ukrainian].
- Petroie, O., Borodiienko, O., & Slobodianiuk, O. (2026). Poniattievo-terminolohichniy aparat rozvytku vidkrytoi nauky: prepynt. Slovyk «Poniattievo-terminolohichniy aparat z aktualnykh problem rozvytku vyshchoi osvity v umovakh yevrointehratsii». (O. Petroie, Ed.). Instytut vyshchoi osvity NAPN Ukrainy. <https://doi.org/10.5281/zenodo.19786755> [in Ukrainian].
- Shvetsova-Vodka H. (2000). Bibliohrafichni resursy Ukrainy: stan, problemy rozvytku. Bibliotechnyi visnyk, 4, 2–5. [in Ukrainian].
- Verkhovna Rada Ukrainy. (1992). Pro informatsiiu [On information]. (Zakon Ukrainy No 2657-XII). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/2657-12> [in Ukrainian].
- Verkhovna Rada Ukrainy. (1993). Pro naukovo-tekhnicynu informatsiiu. (Zakon Ukrainy No 3322-XII). <https://zakon.rada.gov.ua/go/3322-12> [in Ukrainian].
- Verkhovna Rada Ukrainy. (2007). Pro Osnovni zasady rozvytku informatsiinoho suspilstva v Ukraini na 2007–2015 roky [On the Basic Principles of Development of an Information Society in Ukraine for 2007–2015] (Zakon Ukrainy No. 537-V). <https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/537-16> [in Ukrainian].
- Slobodanyk M. (2005). Kontseptualni zasady bibliohrafozhnavstva. Bibliotechnyi visnyk, 2, 43–44 [in Ukrainian].
- Zaika, V. (2025). Vid kartkovykh katalogiv do osobystoho kabinetu chytacha: evoliutsiia bibliotechnykh system ta chytatskoho dosvidu [From card catalogs to the reader's personal account: The evolution of library systems and reader experience]. In Informatsiini tekhnolohii naukovoï biblioteki v rozvytku infrastruktury znan tsyfrovoho suspilstva: monohrafiia (pp. 15–31). Knyha. [in Ukrainian].

Kropocheva N. M.,

V. O. Sukhomlynskyi State Scientific and Pedagogical Library
of Ukraine, Kyiv, Ukraine,

ORCID: 0000-0002-7025-8272, e-mail: veritas59@i.ua

INFORMATION AND BIBLIOGRAPHIC RESOURCES OF A SPECIALIZED SCIENTIFIC LIBRARY AS A FUNCTIONAL COMPONENT OF OPEN SCIENCE INFRASTRUCTURE

ABSTRACT. *The digitalization of scholarly communication is transforming not only the methods of storing and disseminating information but also the nature of the bibliographic data that describes it. Consequently, educational libraries are gradually moving beyond their traditional role as intermediaries between the user*

and the document, becoming involved in the creation, structuring, description, and identification of documents, bibliographic records, and associated data. **The aim** of the report is to define the role and functional capabilities of information and bibliographic resources within the modern research infrastructure, taking into account the institutional structure of educational libraries, as well as the technological status and digital characteristics of these resources. **Research methods** include systemic and structural-functional approaches, applied to describe the structure, functions, and digital characteristics of educational library resources. **Research results** — uneven digital integration of information and bibliographic resources across the educational library network was identified, driven by disparities in technical equipment, software solutions, and bibliographic description formats. **Conclusions** — digital transformation must entail a shift from the mere accumulation and presentation of resources to the creation of an information environment where bibliographic data can be discovered, uniquely identified, linked with other data, and reused.

KEYWORDS: information and bibliographic resources; open science infrastructure; bibliographic data; educational libraries.